

РЕШЕНИЕ

№ 5837

гр. София, 19.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.11.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Любка Стоянова

Весела Андонова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **8075** по описа за **2011** година докладвано от съдия Любка Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изречение 2 –ро от ЗАНН.

С решение от 26.07.2011г., постановено по НАХД № 718/2011 г. Софийски районен съд, 112 състав е отменил изцяло Наказателно постановление № 22-2201805 / 08.10.2010 г. на директора на Дирекция „Инспекция по труда” - [населено място], с което на Д. А. М., в качеството му на управител на [фирма], [населено място] е наложена глоба в размер на 1000 лева на основание чл. 416, ал. 5 от КТ, във връзка с чл. 414, ал. 1 от КТ за нарушение на чл. 348, ал. 3 от същия закон.

Недоволно от решението, ИА „Главна инспекция по труда”, Дирекция „Инспекция по труда” [населено място] го обжалва, като твърди, че съдът е приложил неправилно материалния закон, като е приел, че се касае за „маловажност на случая”. Иска се отмяна на решението като неправилно и незаконосъобразно и потвърждаване на наказателното постановление като законосъобразно и правилно.

Ответникът – Д. А. М., в качеството му на управител на [фирма], чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна като се постанови решение, с което да се потвърди решението на СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата и моли решението на СРС да бъде оставено в сила като

правилно, законосъобразно и обосновано.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите на страните и въз основа на събраните по делото доказателства приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, поради което е процесуално допустима.

При разглеждането ѝ по съществуващото на спора и след проверка на съдебния акт съгласно чл. 218 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН, настоящият касационен състав намира следното:

Страните в процеса не спорят по фактите. От събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява, че Д. А. М., в качеството му на управител на [фирма] е съхранявал трудовата книжка на работника Р. И. С. без неговото писмено съгласие. Нарушението е констатирано при проверка от страна на инспектори от Дирекция „Инспекция по труда“ [населено място] в автомивка, стопанисвана от фирмата при преглед на изискани и представени документи на място в автомивката на адрес [населено място], [улица] в Дирекция „Инспекция по труда“ [населено място]. Деянието е квалифицирано като неизпълнение на задължението по чл. 348, ал. 3 от Кодекса на труда трудовата книжка да се съхранява от работника, за което на дружеството е наложена имуществена санкция по чл. 416, ал. 5 от КТ, във връзка с чл. 414, ал. 1 от КТ, в предвидения от закона размер от 1000 лева.

За да отмени наказателното постановление, СРС е приел, че работодателят е осъществил от обективна страна състава на административно нарушение. Д. А. М. е санкциониран в качеството му на длъжностно лице - управител на [фирма], като при ангажиране на административно наказателната му отговорност не са допуснати съществени нарушения на ЗАНН. Наказателното постановление принципно е законосъобразно от материална страна. Съгласно чл. 348, ал. 3 КТ трудовата книжка следва да бъде върната на служителя и да бъде съхранявана от него. Няма пречка с изричното писмено съгласие на служителя книжката да бъде съхранявана и от работодателя, но към датата на нарушението такова от страна на Р. С. не е имало.

СРС е приел, че в конкретния случай е налице хипотезата на чл. 28 ЗАНН.

Настоящия състав намира, че съдебното решение е правилно като краен резултат, доколкото НП следва да бъде отменено като незаконосъобразно, но на друго основание. Настоящия състав не споделя виждането за прилагане на хипотезата на чл. 28 ЗАНН. В КТ е налице самостоятелна разпоредба - чл. 415в, която регулира отношенията при наличие на деяние с ниска степен на обществена опасност или малозначително.

В настоящия случай касационната инстанция не може да се съгласи, че към датата на извършване на проверката е било налице изобщо административно нарушение. Видно е от представените и приети по делото доказателства, че Р. И. С. е започнал работа на 07.07.2010 г. при ответника, доколкото по делото се намира сключен с лицето договор от тази дата. Проверката е извършена при санкционираното лице на 06, 07, и 08 юли 2010 г. , видно от АУАН. Работникът има задължение, съгласно чл. 348, ал. 1 от КТ при постъпване на работа да представи на работодателя си трудовата си книжка. Като не е изследвал възможните хипотези и това, дали книжката се намира при работодателя за извършване на съответните отбелязвания, а не само за съхранение, АНО е извършил съществено процесуално нарушение, като е поставил в невъзможност СРС да контролира и установи дали действително има извършено нарушение или не.

В този смисъл настоящият касационен състав намира, че решението е валидно и допустимо, правилно като краен резултат, поради което следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, СЕДМИ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 26.07.2011г., постановено по НАХД № 718/2011 г. Софийски районен съд, 112 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.